

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2
Negyed évre	1

Felolvasó szerkesztő: **Fehér János.** Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
 Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
 A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatara címreze Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 3 frt, ezentől minden megkezdett száz szónál 50 krral több.
 Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Reuter ügyvédek és a Magyar Távir. Iroda” hirdető-irodája Budapest, Gránátos-utca 1. szám.

Társadalmi életünk.

Bármerre tekintünk széjjel a négy folyam és három hegy világszerte híres szép országában, a modern élet általános bajai között mindentől halljuk, még pedig elég gyakran, azt a sztereotip panaszt, hogy a vidéki társas-élet mennyi mindenféle fogyatékoságban szenved. Legtöbbszörre a helyi viszonyok ziláltságában keresik aztán a társadalmi bajok indokát és orvossszerkeül ezer meg ezer csodatévő szociális kotyvalékot találnak fel a tudós kuruzslók, a kik emberi gyengeségeket isteni tudással vélnék megpreparálni.

A köz- és magánérdekek szakadatlan sürölódása pedig az emberi élet igen közönséges nyilvánulása. Mindenütt, a hol emberek élnek, ezek érdekei, vágyai, céljai keresztek vagy érintik egymást, s az élet nagy harcában szüntelen tusára kényserlik a küzdő embert. Ezért a társadalomnak az az ideális harmóniája, mely után tisztultabb etikai világban élő lelkek vágyakoznak, — a valóságban szinte elképzelhetetlen, megvalósítása pedig az örök problémák közé sorozható.

Miért volna az általános szabály alól kivétel épen valamelyik kis vidéki városka, a rébuszfejtők sem igen tudják kitalálni. S épen a vidéken keresni az emberi társadalomnak olyan ideális, olyan enyhe bázisát, melyen az abszolút boldogság nyugalmas összhangja uralkodik; igazán túlhajlott és mindenekfelett teljesen igazolatlan törekvés.

Nagy városok lázas forgatagában még inkább elképzelhető, hogy az egymás támogatására utalt és vágó emberek szűkebb körökbe csoportosulnak és igyekeznek enyhíteni az élet nagy küzdelmeivel járó csapásokat s az otthon négy fala közt jövotenni a nyilvános közélet létevéseit; — de a különben is szelid természetű, lassú és kicsinyes vidéki életben az emberek természetszerűleg jobban el vannak szigetelve s kevésbé érzik szükségét a társas-élet örömeinek, melyek a nyilvános élet akciójával csaknem teljesen ugyanazonosak.

A tudomány és irodalom, s a művészet hatalmas empórumaiban az emberi társadalom közműveltsége valamennyire mégis összenivellődik, s a szellem-óriások léleknevelő alkotásainak szeretésében, magasabb erkölcsi és szellemi igazságok kultiválásában a homogén elemek inkább egymásra találnak és igyekeznek társulni; de az úgynevezett provinciákon az ily magasabb értékű törekvésekre való hajlamot ugyan országszerte hiába kereshetjük.

Még a társadalmi érintkezéseknek is általában alig tulajdonítanak más rendeltetést, mint azt, hogy lehetőleg kellemes szórakozást nyújtsanak s épen ez a felfogás bizonyítja legjobban, hogy a társadalmi közszellem mennyire téves utakon halad, mert hiszen egy-egy pillanatnak tetszetős kihalászlása ugyan lehet üres és tartalmatlan társas együtt lartózkodás is, de a társadalom egészséges életnyilvánulása csak az a társas érintkezés lehet, melyben az emberek az abszolút jó és szép kultuszában találkoznak és hatna egymás lelkének, kedélyének, szívének kölcsönös nevelésére.

Ennek hiánya képezi társadalmi életünk legérezhetőbb, legnagyobb fogyatékát. Ezért állandó a panasz társas életünk ferdeségei, félszégei miatt s ezért nem is emelkedik a vidéki társadalom mindaddig hivatásának magaslatára, míg igazi vesztéit meg nem ismeri s az etikai és aesthetikai igazságok tisztelétére nem képes, vagy legalább nem törekszik.

Le kell rázni a sablonok nyűgét; túltekineni a határdombokon s meglátni a széles, a nagy, eleven életnek hatalmas lüktetését, megfigyelni a nagy világot mozgó új igazságokat, új eszmeáramlatokat, törekvéseket és azok fardhatatlan munkáit, s ha a vidéki társadalomban is majdan utat törnek a magasabb célú igyekeések, akkor ez a ma még kicsinyes és felszeg falusi társadalom is fellendül és a társas-életben érvényesülni fognak azok a léleknevelő alkotások, melyeknek tisztelése által a nagy központok társadalmi élete a figyelmes szemlélő előtt annyira kedves és kívánatos.

Katona-élet a kiállításon.

— A honvédség kiállítása. —

Balra a nagy főkaputól, a városligeti tón innen is, túlain is, még magán a tavon is egy egész katonaváros épült. Erődök, várakok, a pólai nagy és erős bástyák néznek a tóra, s odaszegyei ágyu-telepeiket, túl pedig a hatalmas hadihajó mintájára épült tengerészeti csarnok néz fenyegetően vissza, közbül, a tavon monitorok, torpedónaszádok, pontonok járnak; egyik sarokban pedig a balloncaptif száll minduntalan a magasba, hogy a legújabb kémeli eszköz használatát demonstrálja. A szabadban sátrak állanak, golyópiramisok, régi és új agyuk, a termekben pedig a katonavilág egész tarkasága, elevegsége, s a fegyveres erő minden hatalma és ereje kerül szem elé. Amit a modern hadudomány fölmutathat, mind megtaláljuk a hadügyi kiállításon s belelátunk abba a hatalmas, erőfől duzzadó szervezetbe, amely bekékn és nyugalmunk fölött öröklik.

De nemcsak a hadviselés eszközeit látjuk, nemcsak a hatalmas fegyvertechnikát, amely a Gusztáv Adolf bórügyiből hátultó Uchatus-ágyukat, a régi, nehéz muskátékból halalszóró ismétő-fegyvereket teremtett, hanem látjuk magát a katonaeletet is, amely előttünk folyik le ugyan, de amelyet mégis alig ismer más, csak aki katona volt.

A katonák életét, itt a honvédek kiállításáról szólunk, persze a kiállításon csak képekkel lehetett bemutatni. Fotográfák ezek, nagy, pompás fölvételek, amelyek minden mozzanatában ösmeretik a honvéd életét. Mivel a katonaeletnek az egyik fele a kaszárnyában, a másik a gyakorlóterén játszódik le, ez a nagy képgyűjtemény is két főcsoportra oszlik, az egyik a belső szolgálatot és a katonai életet ismerteti, a másik a külső szolgálatot a gyakorlóterén.

Néhány érdekesebb képet bizonyára érdemes lesz ismertetni:

Föltüntetve látjuk a katonaelet legelső momentumát, a sorozást, mikor az állam fiatal polgárai szorult szívvel várják a sorozó-bizottság határozatát, mely azzal a jelentős szócskával, hogy „alkalmas”, megnyitja számukra azt az életet, a melyet a képek további hosszú sorozatában ábrázolva látunk.

Az alkalmassan talált honpolgárokat ugyanis megtaláljuk legott azon a képen, melyen az ujoncok első felszerelése és felöltöztetése van feltüntetve.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Jamais!

Irla: Molnár Gyula.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcaja. —

Motto: „Most, hogy távol vagyok tőled Most szeretlek igazán!”

A szalónban lévő Érdar zongora mellett elmerengve ült a szép asszony. Ujjai idegesen ütögették a zongora fehér billentyűit s itt-ott egy-egy hang oly fájdalommal regszellett kopogtat meg a terem kárpitozott falain. Oly szép volt így, e helyzetben a nő! Soha sem fogom elfeledni azt a percelt! Omlatag természet sikkesen állott kékszíni szövetruhája és mikor keble lázasan pihegett, mellét dísztó gyöngyosorain vaktó fényességgel csillant meg a díszadózó napszúr. Szerettem volna festő lenni, hogy e pillanatban lefesthettem volna gyönyörű barna fejcskáját, a csabos fényben égő tűz szemeit, azokat a kedves ajkakat, melyek kitudták ejteni azt a szót mégis, melybe belemeremgett a lelkem s csaknem összeroppann egész valóm: soha!... Irlet? soha!

Nos, jól van, soha!...

Nagyon sablonos volt egész ismerkedésünk. Nagyon egyszerű volt elválásunk is.

A sétatéri kocsolyapályán a katonaszele harsogó lárma mellett, tevékeny sürgés-forgással tolongott villamos fényten pompázva a kocsolyázó publikum.

Jobbra-balra nézve, óvatosan ballagtam tova a jégen izevéssel, meg-megnézve egy-egy csinosabb nőt, kit méh gyanánt szongtak körül a cilinderes urak, kik minden áron mulattatni akarra hölgyüket, nem rettentek vissza a banális szólasmódoktól sem, melyek pedig mindig hatást tesznek a legszellemdúsabb hölgyeknél is. Megunva a hallgatózást, unottan, pár erősebb lökessel segítve magamon, kerültem elibők és kisse hátra fordulva, kivancsi pillantást vettem a kacagó szöke bérére. E pillanatban összeütököttem azzal az asszonnyal, ki aztán állandó részese lett bolondos álmaimnak, hóbortos ábrándjaimnak. Nem a világi szokott fesztelenségével, de egy zavarba jött diak ügytelenségével dadogtam pár bocsánatkérő szót, melyet ő mosolyogva hallgatott, míg fényes fekete szemeit fürkészve szegte réám. Vérem arcomba tódult és szívem édes izgatottságban dobogott. Magam sem tudom, hogy volt annyi erőm ahhoz, hogy bemutassam magamat és egy fordulóra felkérjem!... Mint mondta: Szívesen jött velem. Még növel szemben oly bátortalannak sohasem éreztem magamat, azok az apró-cseprő hazugságok, miket az ismerkedés első stádiumában használni szokott az ember, eszembe sem jutottak.

Mosolyt fakasztott ajkán ama kijelentésem: Ne haragudj meg nagysád, ügytelenségemért, de lassó oly szórakozott ügytelen vagyok!

— Lássá — mondá ő — ügytelensége, mint ön is kétszeresen használja, magában viseli a büntetését és

bűnhődik az által, hogy velem ismerkedett meg, egy mindenki által kialhatatlan asszonnyal!

Persze a banális bökök sokasága most felszabadult ajkamról. Hogy olyan angyal, mint ő nincs is több a földön — a jégen tette hozzá nevetve ő, hogy boldog lehet az a halandó, kire mosolyát pazarolja stb.

Észre sem vettük, hogy a szokásos egy tour helyett vagy tizenötöször kerültek meg a pályát érdekes thémában elmerülő, olykor-olykor megállva a sima felületen. Lénye teljesen elbűvölt.

A parton száraz kökésclés hallatszott. Nemsokára vékony hang csendült meg az egyik villamos ívlámpa közelében.

— Irmám, ezed, meghűlsz, ideje volna hazamenni!...

— Igen, Jenő! — felelte az asszony egyszerűen, de úgy vettem észre, mintha szánalom csendült volna bele dallamos hangjába.

Mikor egymástól elváltunk, kérő hangon kérdeztem tőle:

— Ki fog-e nagysád holnap újra jönni?...

Megszorította kezemet és tévótváza felelte:

— Ugy lehet, ki!...

Ringó léptekkel ment be e csarnokba, honnan nemsokára örege, vézna férje oldalán távozott, a nélkül, hogy oldalt nézvé, köszöntésemet figyelemre méltatta volna.

Ki lehet? hol lakik? mi neve? e kérdések egy-

Fontos pillanat a katonaleletben, mikor a fiatal katonát a polgári ruhát a katonakabattal cseréli föl és ezzel a katonai élet viszontagságait kezdi meg. Félték kíváncsisággal bámul előjáróira és nem tudja eléggé méltányolni az őrmester úr magas katonai önértését, a ki előtte a század-raktár kincseit tárja föl s egy pár ócska bakancs, ócska nadrág és még ócskább köpeny és az öltözeti, valamint fölszerelési cikkek több más bámulatos ócska példányainak átadása által mutatja be azt a gondoskodást, melylyel az állam fiatal katonája iránt viselkedik.

A következőképek a rekruta-élet más fázisait tárják szemünk elé. Ott állanak a kaszárnya-udvaron a százados úr mindenhatósága és mindenlét szemei előtt. Ötötzetükön meglátják, hogy az őrmester úr a ruha-kiosztásnál a test és a ruha méreteinek összehangzásba hozatala fölött sok időt nem vesztegetett, míg azonban a század-parancsnok szakértő szemmel azonnal fölfedez és az egyes darabok kicserélése által nem sokára minden katonás rendbe hoz.

Ezek után képek következnek, melyeken már a kész katonát látjuk.

Az ébresztő melabus melódiája már fellármázta a laktanya-udvar éjjeli nyugalmat és behatolt a legénységi szobákba is, a hol a szigorú szaboparancsnok felkiáltással adja tudtul a szoba almos hadfainak, hogy most a munka következik.

Szemünk elé tárul ez alkalommal a legénységi szoba, a hol honvédeknek a reggeli tojlett vannak elfoglalva és egy másik képen ott találjuk őket a kaszárnya-udvaron, a hol körbe felállítva csukló-gyakorlatokat végeznek, ami közvetlenül a reggeli után mindennap az előjátéka a nap folyamán végrehajtandó katonai gyakorlatoknak.

Ne kerülje el azonban figyelmünket az a kép sem, mely a laktanya gyengélkedő-szobáját tárja szemünk elé. Ez egy elkerülhetetlen kelléke minden kaszárnyának a hol ápolást találnak azok a könnyű betegek, a kiknél a kilitás van rá, hogy rövid idő alatt felépülnek. A gyengélkedő-szoba abban a pillanatban van lefotografálva, a mikor reggel a foglalkozás előtt az orvos elé járulnak mindazok, a kik testi bántalmak miatt a napi faramalk elviselésére nem tartják magukat alkalmasnak. Vannak olyanok is, a kiket e szobába kevésbé testi bántalmak, mint a boldog nyugalom kezesgető remény vezet. Az orvos gyakorlatot szemre azután ezeket hamar felismeri és ekkor a nyugalom ábrándját nem sokára faramalkas gyakorlatok keserű valósága váltja fel. E gyakorlatok a fényképek hosszú sorozatán vannak bemutatva, melyek szisztematikusan sorrendben a katonai kiképzés minden fázisát ábrázolják.

Mielőtt azonban e képek némelyikét itt előszóval is bemutatnók, vessünk egy pillantást derék honvédszűzárjaink felé és nézzük meg, mi foglalkoztatja őket a laktanyában. Ott látjuk őket az abrakolás előtt, a midőn katonás sorrendben kötényeikben lovak számára az abrakot viszik, majd az istálló mögött, a mikor a lözerszámot tisztogattak.

Festőileg kifogástalan és megragadó szépek azok a képek, melyek a katonai kovács-műhely belsejét és a lovak vasalását ábrázolják. Nem kevésbé érdekesek azok, melyeken huszárjaink a lovaslág művészetébe beavatva lesznek. Ezeket a huszár-élet kevésbé kellemes

mozzanatai vannak bemutatva. A huszár és ló t. i. két különböző dolog s igazolva találjuk ezt ama gyakori nézeteltérésekben, a melyek e kettő között a lovardában igen gyakran felmerülni szoktak. De még inkább a midőn a nézeteltérések ama szokatlan megoldása körül szemünk elé, a midőn a lovas nem valami irányuló dalias pozícióban a lovarda egyik szögletében találja magát, a míg a ló a másik szögletben prűzkölve élvezi a boldog szabadság mulandó pillanatát.

A képsorozat második csoportjában, mely honvédszűzárjaink és lovasaikkal külső szolgálatát tárja elénk, mindenütt a háború eshetőségei szolgálnak alapul és ezek a képek híven tükrözik vissza, hogy honvédszűzárjaink miként lesz tulajdonképeni hivatására: a háborúra előkészítve.

Az egyik képen honvédszűzárjaink támadására előnyomul, majd egy másikon egy magaslatot tartanak megszállva.

Több képen a tábori élet élénk, festőies és változatos mozzanatai vannak ábrázolva. Szemünk elé tárul e képeken, hogy a harcmező miként változik át a katonai otthonává. A tájékat az apró sátrak tömege lepi el, a melyek körül a katonáink sűrű csoportokat képeznek.

De nemcsak a honvédszűzárjaink és lovasaikkal van a képeken bemutatva, hanem megtaláljuk egy hosszú képsorozaton csendőrszűzárjaink és a honvédszűzárjaink összes intézeteit is. A képek mindenikét felemlíteni nem volna lehetséges, miután több száz kép van hivatva arra, hogy az érdeklődő közönséget a katonai-élet minden fázisába beavassa.

Hazánkban a hadsereg iránt való érdeklődés távolról sem olyan nagy, mint Európában nyugati államokban, a hol a katonai élet egyes mozzanatait a képes újságokban napról-napra megörökítve látjuk. Talán ezek a képek fokozni fogják a nagy közönségben a honvédszűzárjaink iránt való érdeklődést és művészeinknek is bő anyagot adnak jövőöbéli alkotásaik számára.

A szőlők rekonstrukciója.

(E.) Nevezetes munkát fejezett be a képviselőház: letárgyalta és általánosban elfogadta a filloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdítását tárgyazó törvényjavaslatot, létrehozva ez évben az első jelentékenyebb közgazdasági alkotást, mely részben kárpótol a budget hosszú tárgyalása folytán elfecsérelt időért.

Hogy minő jelentősége van Magyarországon a szőlők helyreállítására irányuló komoly akciónak, azt mindenki tudja; a ki még sem fogna fel a megalkotott törvényben foglalt intézkedések nagy horderejét, az olvassa el a javaslat indokolását és legott tisztába jön azzal, hogy a nemzetvagyon óriási része elpusztulásának megelőzéséről van szó és hogy a mentő kezét a törvényhozás már csakugyan az utolsó órában nyújtotta ki. Az utolsó kataszteri felvételek szerint Magyarország szőlőterülete — Horvátországot és Szlavoniat számítva — körülbelül — 622,255 kat. holdat tett ki; ebből esik a síkvidékre 140,000 kat. hold, marad tehát hegyvidéki szőlő 482,254 kat. hold, melyből 300,000 kat. holdra tehető a kiválóbb bortermő szőlők területe. E 300,000 kat. holdból 220,000 kat. hold tökéletesen elpusztult, 80,000 kat. hold pedig pusztulóban van, de elpusztult a kevésbé kitünő bortermő 182,254 kat.

hold nagyobb része is, úgy, hogy ma a Magyarországon még termést hozó hegyvidéki szőlők területét 120—140 ezer kat. holdnál többre nem tehetjük, megjegyezvén, hogy ezen szőlőterületek napjai is megszámlálhatók, ha a rekonstrukciós munkájával továbbra is késlekednénk. 5—6 év múlva Magyarországon alig látnánk többé egy talpalatnyi hegyvidéki szőlőterületet sem. Igaz, hogy a hegyvidéki szőlőtelepek szaporodása, de — habár ez új szőlők telepítésénél a birtokosok egy része figyelemmel volt arra, hogy jó bort adó nemes és a talajviszonyoknak megfelelő szőlőfajokat plantáljon el — nem szabad magunkat azon reménynek átengednünk, hogy ez elpusztult hegyvidéki szőlőket a síkvidéki szőlők idővel pótolni fogják. Azt, hogy utóbbiak a közönséges belfogyasztást képesek lennének fedezni, bátran feltételezhetjük, de nem azt, hogy borexportunkat a síkvidéki szőlők természetén kivételétől állíthatjuk helyre. Hegyaljai, somlyai, ruszti, érmelelki bort nem fog adni a síkvidéki soha, ha megározott vinyegéikkel ültetjük is be.

A képviselőház által elfogadott törvényjavaslatnak tehát az a célja, hogy a hegyvidéki — és pedig egyelőre csakis a kiválóbb minőségű borokat termő — szőlők helyreállítása után borexportunknak a korábbi nivóra való visszaemelését eszközölje. E célból a törvény, ha nem is minden tekintetben kielégítő, de a korábbi tervezetknél határozottan célserűbb intézkedéseket léptet életbe. Első sorban gondoskodik arról, hogy a szükséges szőlővesszők az állam által nagy mennyiségben termeltesse a méltányos árban álljanak a szőlőbirtokosok rendelkezésére, mely célból 1.200.000 forint befektetés összeg állapították meg. E rendelkezés ellen az a kifogást emelték, hogy nem olcsón, de ingyen kellene ellátni a szőlőbirtokosokat vesszőkkel, mivel a szőlők helyreállítása országos érdek, a cél elérésére szolgáló eszközök előállításai költségeiben az egész országnak osztozkodni kellene. Nem mondjuk, hogy nincs ez állításban igazság, de arra is tekintettel kell lenni, hogy az ingyen-portékának sok ember előtt kevés a becsé, az ingyen kiosztott vesszőkből tömérék mennyi vendőbbé a gondatlan kezelés miatt s az állam négyezer-öttször annyi összeget volna kénytelen a vesszőkkel ellátás céljára kiadni, mint mennyibe kerül a beültetés akkor, ha a vesszőkért a szőlőbirtokosok pénzt kénytelenek kiadni. Egyébként teljesen megnyugtathat ez irányban mindenkit Darányi földművelésügyi miniszter azon nyilatkozata, hogy ingyenes vesszők eddig is jelentékeny mennyiségben osztattak ki s ezután is, habár a törvény nem is rendel el, ki fognak osztatni a szegény sorsú szőlőtulajdonosok között.

Fontosabb intézkedéseket tartalmaz mindezeknél a törvény második fejezete, mely mindenek előtt arra hatalmazza fel a földművelésügyi minisztert, hogy egy vagy több oly hazai pénzintézetnek, mely a szőlők rekonstrukciójára legalább 25 millió erejéig kölcsönököt ad, a törvényben megállapított kedvezményeket engedélyezhesse. E pénzintézetek a szőlőtulajdonosoknak részint legalább öt hektárosági tag egyetemleges kötelezettsége mellett ad kölcsönöket, részint a rekonstrukció céljából alakult szövetkezeteket látja el kölcsönökkel, de kölcsönt ad egyes birtokosoknak is, az azoknak a felújításra alkalmas legalább 800 négyzetű szőlőterületük van. Az adandó kölcsönök kamatja szövetkeze-

mást kergették agyamban. A feleletet nem sokára egyik barátomtól kaptam meg, ki hirtelen ezzel a kérdéssel rohant meg:

— Te, hol ismerkedtél meg a szép Hantay Vilmosnéval? Szerencsés kópé! tudod-e, hogy azzal csak kevés halandó dicsekedhetik!

Tudva azt, hogy barátom valóságos hírharang, kolozsvári hírlapíró doktor, ki csaknem az egész várost ismeri, nagyon külön ember és szófukar akkor, ha észre veszi, hogy érdeklődik az ember egyes dolgok iránt, hát közönyös arccal, mintha az egész kevésbé érdekelne, pedig bensőm a kíváncsiság lázában égtem — feleltem:

— Itt a jégén! Még csak azt sem tudom ki!
— Nem tudod?... S oly fürkésző pillantást vetett reám.

— Nem én!

— Nos jól van! Elmondom: az ura egyetemi tanár, beteges, de roppant tudományos ember, ki borzasztó kór hatása alatt immár kiszemelt völegénye a halálnak. A felesége a legönfaldozóbb nő, ki csak a földön él. Leánya volt egy póstmesternek, ki csak szépségét és hitvesi hűségét vitte az urának. Ne hogy azt hidd, hogy talán könnyű diadalra számíthatás nála. Az egy arkangyal, ki ismeretségeket nem is köt s hogy veled megismerkedett, és az is talányos előttem. De azt hiszem, hogy jól kezdődő novellának, sajnáom

a lapom tekintetében, egyszer s mindenkorra vége szakadt. Kár, kár!

És kezét fogva velem, sebesen távozott, ügyet sem vetve tartoztató kéréssemre. Nem sokára egy csoport fiatal hölgyet kacagtatott meg kitünő tréfás ötletével. Szavai gonkolódóba ejtettek. Mint még velem sohasem történt, tanakodni kezdtem azon, hogy tulajdonképen mit akarok. Arra a következtetésre jutottam, hogy az asszony rendkívül szép és — én érdeklődőm iránta. Vajjon ez is csak oly pillanatnyi fellobbanás lesz-e, mint eddigi lángocsáim, melyek az első fuvallatra kialudtak? Nem tudtam. Hanem a dolog igazgatóit, csaknem betegét tettem!... Mikor jövök újra össze veled? Vajjon szívesen fogadja-e közlekedésemet? É kérdések nem hagytak nyugodni. S oly mélyző ábrándosság vett erőt rajtam, mint akkor, mikor legelőször voltam szerelmes.

A jégén nem találkoztam vele többet. Hiába kerestem, kutattam, nem találtam meg. Már-már feladtam a reményt, hogy vele valaha találkozom. A jótékonycélú bazáron, melyet nem tudom miféle négyzetes rendezett, nem akartam résztvenni. Nagyböngyásű regényen dolgoztam és kedvvel írtam azokat a sorokat, melyek a szívből fakadnak és az élet prózaizmusait hirdetik, mikor az én hírharang hírlapíró barátom toppan be szobámba nagy dörrel-durrall és reá akar beszedni arra, hogy a bazárba menjek fel. Eleinte vonakodtam, de azzal érveivel, hogy ez is és az is ott lesz, tehát illő, hogy

felmenjek, valami homályos sejtélem hatása alatt engedtem unszolásának. Meg is várt, míg frakkomat felhúztam és bálmissig kicsiptem magamat, az intervallumot fecsegéssel töltvén ki. A kéziratomat dugdosztam előmbe, mert féltem attól, hogy titokban elviszi. Jó fiu volt, de valóságos bohém természetű. A multkor a lakásomra tört be (nem lévén otthon) és elvitte lapja számára egyik novellámat (ez oka annak, hogy a Felvidéki Híradó oly régóta nem kapta meg tőlem az ígért közleményt). Csak másnap vettem észre, mikor a lapjában megjelent és ő ártatlan arcot vágva, kezdte mentegetni magát és kárterítést (tisztelő-díjat) szerkolt le, minek utóvégre is ellentétli nem lehetett.

A bazár népes és elegáns volt. Céltalanul bolyongtam a teremben össze-vissza, mikor az egyik satoryl megdöbbenve állottam meg. Ó volt, az én szép ismeretségem. Hogy feldőbött a szivem, micsoda lavinája szabadult el rakoncátlan gondolatomnak agyamban!... Rózaszín selyem ruhájában szép volt, mint Raphael madonnái, arcán bánatos kifejezéssel. Szerettem volna karjaimba kapni és felbúe suttogóni azokat az őszinte szavakat, melyekkel szerelmemet annyiszor elhazudtam eddigi bálványképeimnek. Oly ügyetlenek, oly nyomorultnak éreztem magamat e nővel szemben!...

Féltékn, attól tartva, hogy hátha a látomány szétfoszlik közlekedtemre, alázatosan közlekedtem feléje. Könyveket áru. Venni akartam és — megismert. Kezét nyújtotta felém, melyet tiszteltetleजन fogtam meg.

teknel 4/4. egyes birtokosoknál 5/4⁰-ot meg nem haladhat, tivenőti egyenlő részben fizetendő vissza s az évenkénti részletfizetést minden év október 1-én esedékesek. A kölcsönvevőnek azonban jogában áll hat év eltelte után az egész kölcsönt, lejárat előtt egészben vagy részben visszafizetni.

A törvény eme határozmányai több oldalról heves megtamadások tárgyát képeztek. Kifogásoltatott első sorban a rekonstrukciós kölcsönügyletek magánvállalatok kezébe helyezése és követeltetett, hogy a kölcsönököt a magán törke hozzájárulásának kizárásával az államkincstár adja. Helytettesített, hogy a törlesztési határidők október elséjére tűzettek ki, hoiot tudvalevő, hogy a hegyvidéki szőlőtulajdonosok rendszerint csak október hó második felében szüretelnek, minőfolyva október elséjén a termésből még nem látnak pénzt, kifogásoltatott a kölcsön törlesztésének aránylag rövid ideje, a kamatláb magassága, de különösen az egyetemleges kötelezettség, mely gyakran okavá változik annak, hogy a hanyag, gondatlan adósok helyett a szorgalmas szőlőbirtokosoknak kell fizetni.

Mindezen ellenvetések fontosságát mi is elismerjük ugyan, de nem tekintjük olyanoknak, a melyek okul szolgálhatnának az intézkedések sikerességének feltételzésére.

Egyébként, mint minden új intézményt létesítő törvénynek, úgy ennek is a gyakorlati alkalmazás lesz a próbaköve és ha később a törvény házogaszagáról, egyes intézkedéseinek célszerűségéről győződünk meg, mindig lehetővé válik a sarkalatos elveket nem érintő módosítás.

A kezdet szőlőink helyreállítását tekintetében, e törvény aktsaival, meg van téve s mi csak üdvözölhetjük Darányi Ignác földművelésügyi minisztert, hogy hivatalba lépésének legelső időszakában azonnal megragadta az iniciatívát szőlőink helyreállítására, az adott körülmények között legcélszerűbb módzatoknak késedelem nélküli alkalmazására.

HIREINK.

— A „F. M. K. E.” turócmezei választmánya április hó 15-én délután 2 órakor a vármegyeház nagytermében közgyűlést tart.

— A „Magyar Turista-Egyesület” tagjai árcsképes évi igazolványuk előmutatása alapján 33%-os árengedéssel utazhatnak a magyar állam összes vonalain. Az igazolványok a turói osztályhoz is megérkeztek, minőfolyva kérem azon t. tagtársakat, kik e kedvezményt igénybe venni óhajják, hogy arképképet lebelvézés végett alulirothoz eljuttatni sziveskedjenek. Fehér János.

— A milléniumi fak ültetés tárgyában a vallás-és közoktatásügyi miniszter utasította a kir. tanfelügyelőseket, hogy a millénium emlékére az iskoláépületek telkén, vagy más nyilvános helyeken leendő faültetésre a tanítókat felhívják. Ezek a felhívások megírtaként, s az ország több helyén már fogantatották is a faültetés. Turócmezeiben a faültetésről még nem érkezett be hozzáknak értesítés. csak annyit tudunk meg, hogy a helybeli állami iskolák igazgatója f. h. valamelyik alkalmas napján fogja véghez vinni ezt az ünnepélyes s az ifjúságra nézve mindenesetre lélekelmő akaszt.

— Érdekes repüléseket küldött a múlt héten Cserei Emil, helybeli r. kath. plébános az ezredéves országos kiállításra; és pedig: báró Révay Pal gene-

— Vásarol-e fölém? — kérdi könyveire mutatva.
— Hogyne, ha pénzem volna, akár az egész sátozt megvenném, de így tíz kötet fejében szabad és csekély összeget átnyújtanom. Mosolyogva vette el és felelőtt valaszak könyveit közül.

— A jótékony cél érdekében áruba bocsátom ismét, ha kegyes lesz nagyságos asszonyom ajánlatomat elfogadni! feleltem, sőt ha engedélyt kapok, beállok kolporteurnek.

— Fizetés nélkülének, nemde?
— Úgy, nagyságos asszonyom.

— Blékn társalgás fejtett ki közöttünk. Portékái nagy kellendőségnek örvendek. Imadandó tevékenységgel árulta portékáit, akár melyik könyvkereskedő megírta gyelte volna. Egyszer elkomolyodva fordult fölém és ezt mondta:

— Tudja-e, hogy nekem nem kellene itt lennem, az uram gyengédek; de ő akarta, hogy részt vegyek.

— Bajja talán nem oly komoly, hogy nagyságos asszonyom jelenlétét igényelné. Különben is egy kis szórakozás nem árt annak, a ki az ápolásai annyira elfoglalja magát.

— Bizony csak ápolónő vagyok és nem feleség!
— sőhajt a szép asszony szomorúan. Anyi kifejezés volt hangjában és resignatio szavában.

(Vége követk.)

rálisnak mult századbeli paizs címerét és Kossuth Miklósnak 1861-ben történt elhalálása alkalmával, a temetésen használt, teljesen év állapotban levő selyemből készült zászlót. Midőn két évvel ezelőtt Thaly Kálmán Turócmezeiben időzött s a megyei és a Kossuth-családok levéltárait tanulmányozta. észrevette a r. kath. templomban az érdekes paizs-címert, és most ezt felkündi kérte a zászlóval együtt a kiállításra. Szerinte a paizs címer egyike lesz a kiállítás legérdekesebb tárgyainak.

— A vidéki sajtó kedvezménye. Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága a vidéki sajtó képviselőit a kiállítás idejére mindazon kedvezményekben részesíti. a melyeket a fővárosi s a külföldi sajtó élvez. A kedvezményekre vonatkozó körlevelek a mult napokban küldettek szét a szerkesztőségekhez.

— A helybeli izr. hitközség a közel jövőben rabbít fog választani. E célból folyó hó 8-án a beérkezett pályázatok alapján a szokásos hármas jelölés megjelölt, s az illeők meghívattak a próba-szónoklatok megtartására. Az első helyen jelölt pályázó május hó 10-ére hívatott meg, a midőn a milléniumi ünnepélyes istentisztelet fog megtartani magyar szónoklattal. A jelölték mindnyájan a budapesti izr. szeminariumból kerültek ki s így birnak mindazon tulajdonságokkal, melyeket ez a hazafias hitközség leendő rabbijától megkövetel.

— Új vasúti szárnyvonal. Baross Jusztin tencsén vármegye alispánja, előmlankálti engedélyt kapott a teplát állomástól a tr. teplici fűrdő vezetendő rendszerű vasúti szárnyvonal kiépítéséhez. A 150.000 frtra előirányzott építési költségek 35 százaléka törzs-részeként jegyzése által már biztosítva van, s így a vasút építése a nyar folyamán minden valószínűség szerint megkezdődik. Ez az új közlekedési eszköz bizonyára nagyban fogja emelni a fűrdő látogatottságát, miután az eddigi közlekedés az állomás és fűrdő között nemcsak költséges, hanem kellemetlen is volt.

— „Opravdovj Krestjan”. Husvét vasárnapján jelent meg első száma ezen új, hazafias szellemben szerkesztett tót lapnak. Az első számból az látszik, hogy a lap vezetősége ismeri feladatát. Hívatva van e lap az eddig — különösen a köznépnel — közkezen forgó s szintén klerikális irányú eredeti „Krestjan” c. lap helyett a népnek egy olcsó, hazafias s keresztény szellemben írt olvasmányt nyujtani. „Arra vállalkozunk — mondja e lap előfuztési felhívásában — hogy mindenekelőtt igazságot, a törvények iránti tisztelést, igaz hazafiságot s tiszta keresztény elveket fogunk hangoztatni.” A lap első száma szépen van összeállítva. Van benne vezérrétek, mely ismerteti a politikai ügyeket, írt az országgyűlésről, népről; van továbbá »tudósítások», »naphírek» stb. rovata. Az »Opravdovj Krestjan» meg fog jenni hetenként egyszer vasárnap. Előfuztési ára egy évre 2 frt; a »Slovenske Noviny» előfuztési azonban félaron kapják. Szerkeszti és kiadja Hornyánszky Viktor (Budapest, aradi-utca 14. sz.)

— Jótékonycélú szini előadás. A ruttkai vasúti alkalmazottak, folyó év április hó 18-án (szombaton), ruttkai vasúti állomás 15-ös osztályu éttermében az altiszti kör könyvtára javára, jótékonycélú, tanocsal egybekötött szini előadást rendeznek. Szinre kerül: *A cigány*. Szilgietí Ede eredeti népszámtüve. 3 felvonásban. 1 változatossal. népdalokkal, zenevel és táncal. — Zenejét szerzé Serly Lajos. (Rendező Kelemecky Jenő úr; ügyelő Rott Rezső úr; sűgő Kellner János úr) Pénztárnok Illet-ekő József úr, hegedűsoklat játsza Rusznák Henrik úr. — Személyek: Várszegi, gazdag földes úr; Ulyarik Szende úr. — Kurta nagy gazda, aggyelgő: Berényi Alajos úr. — Gyuri, unokaöccse: Veszely Imre úr. — Márton, parasztagda: Torma Balazs úr. — Rebeka, felesége: Mőserné Ilka úrnő. — Evi, ennek lánya első férjétől: Rusznák Etel k. a. — Zsiga, cigány: Kelemecky Jenő úr. — Peti, Rőzsi, gyermekei: Baross Gusztáv úr, Neufeld Ilka k. a. — Ferke, urasági hajdú: Knyazovicsky Lajos úr. — Kis-bíró: Glaz Zsigmond úr. — Kondorné: Lázár Gizella k. a. — Sári, Panni, Erzsi, leányok: Gangl Gizella k. a. Illetsok Amália k. a. Szriszofszky Irén k. a. — Nasznagy: Weisz Albert úr. — Vőfély: Szabó István úr. — Egy leány: Kreicz Margit k. a. — Egy leány: Demkő József úr. — Lakodalmas nép. — Történi 1840-ben; a két utolsó felvonás néhány hónappal később: Várszegi jószágán. Az előadást tánc követi. — Személyei: Ágri 50 k. családjegye 1 frt 20 k. Jéggyek előre válthatók Friedmann Mór úr gyógyszerárban és Wachsberger Lipót úr vendégülében és az előadás napján 7 órától a teremben. — A tánczenét Csonka Pali turóc-szentmártoni zenekara szolgálja. — Kezdeté este pont 8 órakor.

— Egy mozdonyvezető 25 éves jubileuma. Haackhofer Lajos mozdonyvezető 25-évi lőtölti be nehéz szolgálatában s ezt baráti f. hó 13-án azzal akarják méltányolni, hogy tisztelőre Ruttkán, a Wachsberger-féle vendégülében bankettet rendeznek.

— A trachoma Liptóban. A Rőzsahegyen fel évvel ezelőtt megnyílt nagy szővőgyár, a milyen áldásos a szegény népre, annyira vezetésest vált Liptóra egészségügyi tekintetében. A gyár esek munkásai ugyanis behurcolták Liptóba a rettenetes egyiptomi szembetegséget, a trachomat, s Liptó ma ki van téve annak, hogy e rettenetes kör rövid idő alatt az egész megyében szőterjed. Három hét alatt pusztán a szővőgyárban tízezerrel munkaleány és fiú 14—20 évesek — esett bele, a kiket a falujukba (!) küldtek ápolás végett. Mivel pedig a szővőgyárnak Liptó leg-
alább 15—20 községből vannak munkásai s a falura

hazabocsátott betegnek az egészségesektől való elszigetelése szinte képtelenség, a baj rohamos elterjedése ma már szinte meggátolhatlan. Magában a gyárban jelenleg három munkás fekszik trachomában s Rőzsahegy közvetlen környékén alig van község, a mely trachomás beteg ne volna.

— A pozsonyi kereskedelmi és iparkamara közleménye. Kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. 6. március hó 7-ikén 11698 szám alatt kelt rendelkezéssel arról értesítette a pozsonyi kereskedelmi és iparkamarát, hogy a pesti magy. kereskedelmi bank által 1892. évben alapított 15.000 frtos külföldi tanulmányútra szánt ösztöndíj 4/4⁰ kamattal, vagyis összesen 675 frtot az alapító levél értelmében a f. évben egy kiváló készütséggel végzett kereskedelmi akadémiai tanulóknak fogja kiadni. — Ez ösztöndíjra Ö Nagyméltósága pályázatot hirdet, melynek feltételeit a következőkben állapítja meg: Az ösztöndíj elnyerése iránt folyamodhatnak oly ifjak, kik valamely hazai kereskedelmi akadémiát kiváló sikerrel végeztek, mely körülmény iskolai végbizonnyalvánnyal igazolandó. — A folyamodványban megjelölendő azon specialis ismeret, melynek elsajátítása vagy tovább tanulmányozása végett az illető e tanulmányát megnteni szándékozik. — Feleltendőők folyamodónak esetleges szakmunkálatát az illető ismeretekörben, valamint a nyelvismeretét és a tervezett tanulmányút programját és időtartamát. Végül megjelölendő a folyamodványban, hogy folyamodó miként véli szerzett ismeretét és tapasztalatait a tanulmányút befeljeztével itthon értékesíthetni.

— Tanítók és tanulók a kiállításon. A kultuszminiszter és a kereskedelemügyi miniszter a vidéki tanítóknak és tanulóknak igen nagy kedvezményeket biztosított, hogy a kiállítás meglátogathassák. E kedvezmények lehetségessé teszik, hogy a legszegényebb diák is megnézhesse a kiállítást.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy a fővárosban az iskolai szünet június 15-ikén kezdődjék és szeptember 15-éig tartson. — A főváros. nagyobb iskoláit a kiállítás tartamára kizárólag a tanuló ifjúság számára lakásoknak rendezik be. A tanulóknak a lakásért semmi egyebet nem kell fizetni, mint csak a takarításért és a burorok kopásáért egy csekély díjat. Reggeli, ebédet és vacsorát a tömegesen felranduló tanuló, a kiket mindég a tanárai vezetnek, a kiállítás területén kappak. Hozzáért vezetőkről az országos tanáregyesület gondoskodik. — A vasutak is tetemes kedvezményeket nyujtanak. — A tanuló másodikosztályon III. osztályu jeggyel jöhetnek, a harmadikon féláru jegyekkel. — A kedvezményeket mind egybevetve egy tiszteletdíjkorább korosabb tanuló, a ki tehát mindenit felntő számba megy, három napi budapesti tartózkodása, beutadva az utazást, a lakást, ételmelet, a belepó-jegyeket, kapja: a XIV. zóna távolsághól 10.— frtba a VIII. zóna távolsághól 7.50 — frtba az I. zóna távolsághól 4.30 — frtba.

Meg olcsóbb a népiskolai tanuló, a tanyai iskolai tanulóknak ellátása. Ezek barakokban laknak, s ott kapnak ellátást. — Az utjok pedig két napi tartózkodással a XIV. zónába első helyekről csak 3 forintba kerül.

A legnagyobb kedvezményt pedig azok a tanítók kapják, a kiknek 490 forintnál nagyobb évi fizetésük nincs. Ezek teljesen ingyen jöhetnek fel a kiállításra — A tanítók összeírásával, a kirándulások szervezésével és beosztásával a tanfelügyelők vannak megbízva.

— Kőhőgés, rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatású szer a Réthy-féle pemete-fü cukorka, mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 krajcár. 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küldi, Réthy Béla, gyógyszerész Békés-Csabán. Főraktár Tőrkő Jozsef gyógyszerárban Budapesten.

— Magyar Osztalysorsjatek. II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása napoként, de legkésőbb május 2-ig eszközöltek. A sorsjegyek megújítása a sorsjegyekben jelzett elárusítóknál eszközöltek és pedig a sorsjegy visszacsorgáltatása és a megújítási díj: 1 egész sorsjegyéért 20 frt, 1 fél 10 frt, 1 tized 2 frt és egy huszad 1 frt befizetésével. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály huzásán minden további nélkül résztvesznek. Hogy a sorsjegyutaladonosoknak épen a megújítási határrap lejártakor (május 2.) való óriási tolongások elkerültessek, ajánlatosnak mutatkozik, miszerint mindenki igyekezzék a III. osztályú sorsjegynek minél előbb birtokába jutni.

Irodalom.

— Az Árpádok korát tárgyalja az a hatalmas kötet, mely mint a Magyar Nemzet Milléniumi Történetének második köteté most a könyvtárcsára került. Az egész kötetet Marczali Henrik egyetemi tanár, fenyves kiállításáról pedig az Athenaeum kiadóhársulat gondoskodott a legnagyobb áldozatszéggel. A 700 lapra terjedő kötet közel 400 szöveggel és 42 külön műmelleklettel van disztive, utóbbiak között nem kevesebb mint 14 remek kivitelű színyonyiat, továbbá számos heliogravure, térkép, okirat-hasonmás stb. Marczali Henrik ezen jeles monográfiát, mely a legteljesebb azok közül, melyek az Árpádokról ezidégig megjelentek, rendkívüli erudetséggel és alaposaggyal írta meg. A politikai és hadászati események mellett állandó figyelmet fordít a kulturális, egyházi, törvénykezési és tarsi-

dalmi viszonyokra és a mellett, hogy munkája a források feldolgozásában a történetírás eszményét valóságilag sem, melylyel a nehéz anyagba életet önt és képes az ő valóságos történet-bölcseleti művi fellogását a nagy közönségre is átvenni és a hazafias lelkesedést, mely őt a mű megírásában mindig vezette, olvasóival is végigéreztetni. Különös gondot fordított a jogi élet és alkotmány fejlődésére: egészen új például ahogy ő az arany bullának keletkezését és fejlődését tárgyalja. A munka feladatához képest a nemzetnek fejlődését is figyelemmel kísér, s mondhatni ő az első, ki a Váradit regestrumot ebből a szempontból méltányolta. A mű használhatóságát nagyban emeli a kötet végén közölt részletes tartalomjegyzék és az összes előforduló okirat-hasonmásokhoz adott fordítások, melyek segítségével a laikus is élvezettel belemélyed a kötetben közzétett érdekes források olvasásába. A Millénniumi Történet harmadik kötete tudvalegöl már két hónappal ezelőtt megjelent s így most már három befejezett kötet bizonyítja, hogy e nagyszerű vállalat mennyire megfelel mindazon várakozásoknak és reményeknek, melyeket megindulásuk korázt fűztek. A negyedik kötet, melyet Fraknói ir, most sajtó alatt van és a nyár folyamán megjelenik. Ezt, mint értesülünk, a hatodik kötet fogja követni, mely az év vége felé nyer befejezést. Így tehát a folyó év végéig a monumentális vállalat felelőre az előzetők kezében lesz. Minél inkább előrehalad a mű, annál jobban domborodik ki a vállalat monumentális volta, és annál inkább kell hinnünk, hogy nem lesz a hazában művelt család mely a millénniumot megünnepelné anélkül, hogy a lefolyt ezredévről szóló eme remek kivételű historiai munkát beszerezze. A mű ára kötetenkint fizve 6 frt, diszkrétben 8 frt.

Nyilttér.

(Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)

Fouland-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, ü. m. fekete, fehér és színes, **Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként** sima, csikos, kockázott mintázott, damasztot s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t.) a megrendelt áru postabér és vámtmentesen a hazhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (os. k. udvarszállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven iri megrendelések pontosan elintéztetnek.

6088. tk. sz. 1895.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbíróság mint teleshkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a t. szt.-mártoni takarékpénztárnak Hodzsa sz. Izák Nina s társai elleni végrehajtási ügyében Turán községben fekvő a turáni 54 sz. tljkvben A. + 4 és I. 1—47. sor-sz. alatt felvett Izák János, Izák Gábor, Izák Gusztáv, Izák Lajos, Hodzsa sz. Izák Nina, Szongoth sz. Izák Mária és Csengery szül. Izák Jozefa neven álló ingatlanokra 551 frtban megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanosság az 1896. évi április hó 18-ik napján d. e. 10 órákor Turánban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanosság kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1895 december 29-én.

Mendzihradzsky,
kir. aljbíró.

6148. tk. sz. 1895.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbíróság mint teleshkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hraskó Györgynek. Bernát József elleni 253 frt tőke s jár. iranti végrehajtási ügyében Lezsiachó községben fekvő a lezsiachói 15. sz. tljkvben A. I. 39—45. sor-sz. alatt felvett s Bernát József neven álló ingatlanra, többi közt a 20. ői. sz. házra 1029 frtnyi kikiáltási árban az arverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanosság az 1896. évi április hó 25-ik napján d. e. 10 órákor Lezsiachó községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanosság kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1896 évi január hó 3-án.

Mendzihradzsky,
kir. aljbíró.

5663. tljk. sz. 1895.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbíróság mint teleshkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Vanovits János ügyvédnek Csepessányi Gusztáv elleni végrehajtási ügyében Kis-Csepessén községben fekvő: a) a kis-csepessényi 26. sz. tljkvben A. + 2—3. sor-sz. 63—78. hr. sz. alatt felvett ingatlanból Csepessányi Gusztávot B. 8. tétel alatt 1/2 részben megjelölt jutalékra 998 frtban; b) az ottani 32. sz. tljkvben A. + 2—39. sor-sz. alatt felvett ingatlanból ugyan őt B. 19. tétel alatt 1/10 részben megjelölt jutalékra 266 frtban és c) az ottani 48. sz. tljkvben A. + 1 sor-sz. 171. hr. sz. alatt felvett ingatlanból ugyan őt B. 15. tétel alatt 1/30 részben megjelölt jutalékra 10 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanosság az 1896. évi április hó 29-ik napján d. e. 10 órákor Kis-Csepessén községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak minden egyes ingatlanosság kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint teleshkönyvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1895 december 28-án.

Mendzihradzsky,
kir. aljbíró.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házióser ellentáll az 1865 megpróbáltatásnak, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölésékként alkalmaztatik köszvényei, csuszánál, tagszagatánál és meghűlésekénél és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem tilkos szer, hanem igazi nápaszéri házióser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk mert több kisebbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa. ösz. és kir. udvari szőlők, Rudolstadt (Thüringia).

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárak Budapest Váozl-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2^{1/2} és 12 lóerőig, továbbá Járnyó- és csatlós gépek, tisztító-rosták, k. n. kolyosok, kuszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgép, éreska vágók, repavágók, kukorica-mozsolók, daráló, őrlő-malmok.

Egytelmes aczel-ékek 2 és 3 vasú ékek es minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.

Gyönyörű minták magánvöröknek ingyen és bérmentve.

Bőrtartalmú mintakönyvek, amilyenek eddig még nem léteztek, szabók részére bérmentelenül.

Öltönyöknek való kelmek

Peruvien és doskíng a magas klérus részére, szabályzó kelmek cs. és kir. tisztviselő-egyenruhákra, ugyisntén hadasnyak, fűzők és tornázókna, valamint hírvék részére. Töke- és játékszitalokra való posztók, köszálthúztak.

Legnagyobb raktár sákeri, karintihai, tiroli stb. lodenben, férfi- és női használatra, eredeti gyári árak mellett, oly nagy választékban, a milyent huszoros verseny sem nyújthat.

Legnagyobb választék csakis finom, tartós női posztóból, a legdivatosabb színekben. Mosó-szövet, úti-plaidok 4—14 frt.

ugy- **szabó-kellekek** (új) bűlés, gomb, tü. színű, cörna stb.

Valodi, tartos, tiszta gyapot posztó arukat és nem holmi olcsó rongyot, mely alig a szabó munkadíját érdemli, ajánl. jutányos áron

STIKAROFSKY J., BRÜNNBEN (a poszták postafordultával)

Legnagyobb gyári posztó raktár 1/2 millió forint értékben.

Szétküldés csak utánvét mellett.

Figyelemztetés! Minthogy ügyünknek és házálok „Stikarofsky” elnevezéssel másodminőségű árukat szoktak árusítani, félreértések kikerülése végett figyelemzetem a közönségre, hogy ilyen egyéneknek semmi feltétel alatt nem adom el áruimat.

Magyar osztály sorsjáték

Legnagyobb meglepetés esztelen

1 Millio Korona.

Húzás naponta

1896 Majus 12-én 28-ig.

Nyeremény	Korona
1 jutalomdíj	6000000
1 „	4000000
1 „	3000000
1 „	2000000
1 „	1000000
2 „	800000
2 „	400000
5 „	500000
10 „	800000
34 „	600000
100 „	200000
200 „	100000
2650 „	200000
22000 „	150000
25007 nyerevények és 1 jutalom	6284000

En 57 nyerevény közül az utolsóra 600000 korona jutalomdíjat.

Kihúzott kapja a

III. osztályú vételsorsjegyek árai:

60.—	30.—	6.—	3.—	forint
------	------	-----	-----	--------

Ezen eredeti sorsjegy árakon kívül ajánlott leveli portója és nyerevény jegyértékét 25 kr. mellékelendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az ősszegnék postafutalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvéttel.

Heintze Károly
Budapest, Szervita-tér 3.
Sürgöny cím: Lottobchintze Budapest.

II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályú sorsjegy visszaadása és a megújítás díj befizetésével és pedig:

1/1	1/2	1/3	1/4	1/5	1/6	1/7	1/8	1/9	1/10
20.—	10.—	2.—	1.—	forint					

legkésőbbben majus 2-ig eszközöndő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.